

LÄNSSTYRELSEN
I STOCKHOLMS LÄN

Naturvårdsenheten

BEVARANDEPLAN

Datum
2007-02-05

Beteckning
511-2005-071416

Stora Envättern SE0110008

Bevarandeplan för Natura 2000-område (enligt 17§ förordningen (1998:1252) om områdesskydd)

Inledning

Bevarandeplanen är det dokument som beskriver vilka mål som skall uppnås i bevarandet av ett Natura 2000-område och som anger vilka bevarandeåtgärder som planeras. I bevarandeplanen beskrivs vilka förutsättningar som krävs för att de utpekade arterna och naturtyperna ska upprätthålla s.k. gynnsam bevarandestatus. Det har betydelse för tillämpningen av regelverket om Natura 2000-områden.

Namn:	Stor Envättern	Areal:	149,3 ha
Natura 2000-kod:	SE 0110008		
Kommun	Södertälje		
Fastställt av Länsstyrelsen:	2007-02-05		
Områdestyp och status:	SCI-område enligt art- och habitatdirektivet.		
Ägarförhållanden:	Sveaskog		
Skyddsform:	Naturresevat		

Ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet

Tabell 1. Naturtyper

Naturtypskod	Naturtypens namn	Areal (ha)	Andel (%)
3110	Oligotrofa mineralfattiga sjöar i slättområden	38 (enligt regeringsbeslut 36,4)	26
3160	Dystrofa sjöar och småvatten	0,7 (enligt regeringsbeslut 1,5)	<1
7140	Öppna, svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn	2 (enligt regeringsbeslut 1,0)	1
9010	*Västlig taiga	94 (enligt regeringsbeslut 80,6)	63
91D0	*Skogsbevuxen myr	14 (enligt regeringsbeslut 28,9)	9

* Prioriterad naturtyp – bevarandet bedöms ha hög prioritet inom EU.

Ändringar av arealer enligt tabellen ovan kommer att anmälas till regeringen.

Ingående arter enligt art- och habitatdirektivet eller fågeldirektivet

Tabell 2. Arter

Svenskt namn	Vetenskapligt namn	Artens kod
Inga Natura 2000-arter* finns rapporterade från området.		
*Arter som finns upptagna i bilaga 2 till EG:s habitatdirektiv respektive bilaga 1 till EG:s fågeldirektiv och därmed skyddas av Natura 2000-reglerna.		

Bevarandesyfte/-mål för Stora Envättern

Det övergripande syftet med Natura 2000-området är att upprätthålla en gynnsam bevarandestatus för de i området utpekade arterna och naturtyperna. Vad detta innebär i detta område uttrycks i följande mål:

Oligotrofa mineralfattiga sjöar i slättområden (3110)

- Arealen oligotrofa mineralfattiga sjöar i slättområden skall bibehållas.
- Biotopen får inte försämrats för de typiska arterna. Arterna skall kunna fortleva på lång sikt och helst öka i populationsstorlek och utbredning.

Dystrofa sjöar och småvatten (3160)

- Arealen dystrofa sjöar och småvatten skall bibehållas.
- Biotopen får inte försämrats för de typiska arterna. Arterna skall kunna fortleva på lång sikt och helst öka i populationsstorlek och utbredning.

Öppna, svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn (7140)

- Arealen öppna, svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn skall bibehållas.
- I mossar/kärr med lång kontinuitet i trädsiktet skall skogsbruk undvikas.
- Täckningsgraden av botten- fält- busk och trädsikt bör inte förändras till att bli nämnvärt glesare eller tätare.
- Biotopen får inte försämrats för de typiska arterna. Arterna skall kunna fortleva på lång sikt och helst öka i populationsstorlek och utbredning.

***Västlig taiga (9010)**

- Arealen västlig taiga skall bibehållas.
- Mängden död ved uppgår till 10 skm/ha.
- Biotopen får inte försämrats för de typiska arterna som är knutna till västlig taiga. Arterna skall kunna fortleva på lång sikt och helst öka i populationsstorlek och utbredning.

***Skogsbevuxen myr (91D0)**

- Arealen skogsbevuxen myr skall bibehållas.
- Skoglig kontinuitet av barr-, bland- eller lövskog med en varierad åldersstruktur och gamla träd, främst tall, glasbjörk och gran.
- Naturlig dynamik, vilket omfattar naturliga störningar, som stormfällningar, insektsangrepp och översvämningar.
- Opåverkad hydrologi och hydrokemi.
- Biotopen får inte försämrats för de typiska arterna. Arterna skall kunna fortleva på lång sikt och helst öka i populationsstorlek och utbredning.

Beskrivning av området

Natura 2000-området Stora Envättern är beläget 13 km VNV om Järna och 9 km N om Gnesta. Området ligger i Södertälje kommun. Området ligger inom naturreservat Stora Envättern och utgörs av gammal tall- och granskog med tallhällmarker och skogsbeväxta skvattrammyrar.

Berggrundsmorfologin är typisk för de högt belägna delarna av länet. Området karaktäriseras av ett tydligt sprickdalslandskap med kala bergknallar med hällmark som dominerande terrängformer. Mellan hällmarkerna ligger dalgångar med mossor, sjöar och morän. Berggrunden utgörs av gnejsgranit. Ett litet parti med glaciärrer finns i ett sumpskogsparti nordväst om Stora Envättern.

Sjön bildar kärnan inom Natura 2000-området, vilket avsatts för att ge skydd åt skogen kring sjön. Stränderna är flikiga och sjön har flera grunda vikar. Stora Envättern ligger endast 1 km söder om Yngern men tillhör Trosaåns tillrinningsområde. Stora Envättern är den högst belägna sjön i detta vattensystem. Tillrinningsområdet är oexploaterat och sjön har inte utsatts för föroreningsutsläpp.

Skogarna inom Stora Envättern består främst av *tall*, *gran* och *björk*. Efter omfattande avverkningar under 1800-talet och senast på 1920-talet, har skogen i reservatet lämnats mer eller mindre orörd. Skogen är självsådd och förhållandevis rik på död ved i dess östra och södra delar, medan äldre träd är sällsynta. Några enstaka brandljud finns på tallstubbar i södra delen av objektet. I sydöstra delen av reservatet finns gammal granskog i vilken några rödlistade vedsvampar har hittats, bland andra *blackticka*, *gränsticka* och *ullticka*. De karga markförhållandena medför att skogen växer förhållandevis långsamt.

Sjön Stora Envättern med en vattenyta på 38 hektar har två rivna hålldammar i utloppet, som tyder på att sjön varit reglerad. Sjön är drygt 11 m djup med två markerade djuphål. Vattnet är näringsfattigt och klart med ett siktdjup på cirka 6 m. Sjön är känslig mot försurning eftersom jordlagren i tillrinningsområdet är tunna, men vattnet är idag inte surare än att *mört* kan leva och föröka sig (se nedan). Vattenvegetationen är sparsam, men i vattnet längs stränderna växer t.ex. *notblomster*, *braxengräs*, *sylört*, *nålsäv* och *strandpryl*. Stränderna är till största delen steniga och bevuxna med framför allt *pors*. Vattenvegetation är rikare i vikarna. Där finns *kaveldun*, *sjösäv*, *sjöfräken*, *bladvass*, *näckrosor* och *nate*. I strandzonen har den skyddsvärd snäckan *Bithynia leachi* påträffats.

Fisksamhället i sjön kan karaktäriseras som typiskt för en svensk skogssjö, möjligen borde det finnas någon ytterligare fiskart. Vid provfiske har *abborre*, *mört*, *gers* och *gädda* fångats. Det fångas små individer av både *abborre* och *mört* så rekryteringen förefaller god i sjön. Enligt åldersanalyser från provfisken t.o.m. år 2003 har både *abborre* och *mört* en normal tillväxt i sjön.

Fågellivet inom området präglas av skogsfåglar samt arter som är knutna till Stora Envättern. I och intill sjön häckar bl.a. *storlom* och *fiskgjuse*. I skogen uppträder *tjäder*, *skogsnäppa*, *spillkråka*, *dubbeltrast* och *tofsmes*. Under senare år har *havsörn* observerats regelbundet inom reservatet (2005).

Strax söder om Stora Enevättern finns de två tjärnarna Lilla Envättern och Lomsjön. Sjöarna är 5 resp. 4 hektar stora och är näringsfattiga.

Stora Envättern är en av de sjöar i landet som intensivövervakas inom ramen för den nationella miljöövervakningen.

Beskrivning av arter/livsmiljöer samt förutsättningar för gynnsam bevarandestatus

Oligotrofa mineralfattiga sjöar i slättområden (3110)

Inom Natura 2000-objektet finns en oligotrof, mineralfattig klarvattensjö - Stora Envättern. Vegetationen består av undervattensväxter som *notblomster*, *strandpryl*, *sylört* och *braxengräs*. I strandzonen finns *pors* och *blåtåtel*. Sjön är inte utsatt för någon direkt negativ påverkan. Förutsättningarna för fortsatt gynnsam bevarandestatus är goda.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

- Naturliga omgivningar med strandvåtmarker och strandskog.
- Bibehållna eller förbättrade förhållanden avseende vattenståndsfluktuationer och hydrologi.
- Oreglerade förhållanden skall upprätthållas och negativ påverkan från eventuella tidigare regleringar, rensningar eller dikningar minimeras.
- En för naturtypen naturlig artsammansättning utan negativ inverkan av främmande arter eller fiskstammar.
- Naturligt näringsfattigt och klart vatten med låg grad av antropogen belastning avseende bl.a. humus, försurande ämnen, partiklar (grumlande ämnen), näringsämnen och miljögifter. Inom ramen för naturtypen förekommer olika vattenkemiska förhållanden.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska arterna i naturtypen. De typiska arterna är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på någon av de aktuella hotfaktorerna.

Dystrofa sjöar och småvatten (3160)

Lilla Envättern (5 ha) och Lomsjön (4 ha) är två myrgölar med av torv eller humussyror brunfärgat vatten. Båda sjöarna omges av gungflyn med såväl vertikal som horisontell torvtillväxt och med en zonerings i vegetationen. Sjöarna har ett lågt pH. Karaktärsarter som finns i kanten av dessa båda myrgölar är *vitag*, *rundsileshår*, *hjordron*, *storsileshår*, *dystarr* och *taggstarr*. Den sistnämnda är rätt så ovanlig i Sörmland. I vattnet påträffas *gäddnate* och *vit näckros*. Vid Lomsjön finns ännu så länge en mycket tunn bård av bladvass som växer runt sjön.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

- Intakta hydrologiska förhållanden.
- Bibehållna eller förbättrade förhållande avseende vattenståndsfluktuationer. Oreglerade vattenförhållanden skall upprätthållas och negativ påverkan från eventuella tidigare regleringar, rensningar eller dikningar minimeras.
- En för naturtypen naturlig artsammansättning utan negativ inverkan av främmande arter eller fiskstammar.
- Naturligt näringsfattigt och humusrikt, svagt surt vatten med låg grad av antropogen belastning avseende bl.a försurande ämnen, partiklar (grumlande ämnen), näringsämnen och miljögifter. Inom ramen för naturtypen förekommer olika vattenkemiska förhållanden. Naturliga nivåer för några karaktärgivande parametrar kan vara; pH <6.2, vattenfärg > 100 mg Pt eller $f_{400/5} > 0,2$ och totalfosfor < 25 µg/l.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska arterna i naturtypen. De typiska arterna är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på någon av de aktuella hotfaktorerna.
- Viktiga funktioner och strukturer: intakt hydrologi i strandzonen, skoglig kontinuitet i omgivningen.

Öppna, svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn (7140)

Naturtypen förekommer inom fyra områden och utgörs av öppna eller mycket glest bevuxna myrar av typen svagt välvd mosse. Områdena är överlag öppna och trädskiktet är mycket glest men här finns förhållandevis klen *björk* och *tall*. I fältskiktet återfinns *rosling*, *pors*, *trådstarr* och *stjärnstarr*.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

- Hydrologi och hydrokemi får inte påverkas negativt.
- På mossar med lång kontinuitet i trädskiktet skall skogsbruk undvikas eller bedrivs med stor naturvårdshänsyn.
- Täckningsgraden av botten- fält- busk- och trädskikt får inte förändras till att bli nämnvärt tätare.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna av de typiska arterna i naturtypen. De typiska arterna är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på någon av de hotfaktorer som är aktuella för naturtypen.

***Västlig taiga (9010)**

Den dominerande delen av Natura 2000-området utgörs av en boreal barrskog som utvecklats naturligt. Med naturliga, gamla skogar menas skogar som bibehållit en stor del av den naturliga skogens artsammansättning, åldersvariation och ekologiska funktion. Endast i söder finns spår av tidigare brand ett par tallstubbar. Lågor och annan död ved (torrakor) finns främst i nordvästra delen samt i sydost.

Stora Envättern är ett utmärkt exempel västlig taiga som innehåller stora biologiska kvalitéer. Förekomsten av död ved, såväl i fuktiga som torra områden, gör att området är mycket värdefullt för lavar, mossor och insekter.

I samband med stormen Gudrun (8-9 jan 2005) föll cirka 25 träd inom området.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

- Skoglig kontinuitet. En viktig förutsättning är en kontinuitet av träd där det har skapats en naturlig åldersdifferentiering och artsammansättning.
- Naturlig dynamik. Naturvärdena utvecklas i huvudsak genom naturlig dynamik, vilket omfattar störningar, t.ex. stormfällningar, insektsangrepp, översvämningar och brand.
- Förekomst av substrat är en förutsättning för epifytiska lavar och svampar knutna till naturtypen, samt för vedlevande insekter. Exempel på substrat är död ved; grenar, torrträd, lågor m.m. i olika nedbrytningsstadier. Gamla och grova träd med dithörande barkstruktur.
- Gamla träd och lång trädkontinuitet är även viktigt för marklevande mykorrhizasvampar.
- En förutsättning är att inte populationerna hos de typiska arterna i naturtypen minskar påtagligt. De typiska arterna är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på någon av de hotfaktorer som är aktuella för naturtypen.

***Skogsbevuxen myr (91D0)**

Inom Natura 2000-området finns det tre områden av detta habitat. Dessa myrar är skogsbevuxna med barr-, bland- eller lövskog. Krontäckningen är överlag 40-50 %. Norr om Stora Envättern finns två mossar, Långaviksmossen och Envättersmossen. Den sistnämnda av dessa är dikad i den östra delen men är trots denna åtgärd mer öppen och fuktig än Långaviksmossen.

Trädskiktet inom den skogsbevuxta myren utgörs främst av *tall*, men med visst inslag av *gran* och *björk*. I buskskiktet finns främst *brakved* samt spridda *enbuskar*. I de mer öppna delarna finns spridda små *björkar* och *tallar*. Fältskiktet utgörs av ris, *blåbär*, *lingon* och *odon*. Mängden död ved är sparsam men goda förutsättningar finns att mängden kan öka.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

- Skoglig kontinuitet av barr-, bland- eller lövskog med en varierad åldersstruktur och gamla träd, främst tall, glasbjörk och gran.
- Rätt växtbetingelser och pH för vitmossor.
- Förekomst av substrat för främst mossor och kärlväxter. Exempel på substrat: Död ved; högstubbar, grenar, torrträd, hålträd, lågor m.m. av olika trädslag (främst tall) och nedbrytningsgrad. Gamla och grova träd av olika trädslag (främst tall).
- Naturlig dynamik, vilket omfattar naturliga störningar, som stormfällningar, insektsangrepp och översvämningar.
- Opåverkad hydrologi och hydrokemi.
- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska. De typiska arterna är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på förändringar. Den gynnsamma bevarandestatusen är avhängig de ekologiska krav som arterna har så att de kan finnas kvar och öka i antal.

Hotbild – vad kan påverka Natura 2000-området negativt?

En komplett lista är inte möjlig att upprätta. Här listas ett urval hot som i det här området bedömts mest relevanta.

Oligotrofa mineralfattiga sjöar i slättområden (3110)

- Den näringsfattiga klarvattensjön är mycket känslig för eutrofiering.
- Skogsbruk i avrinningsområdet kan orsaka ökad belastning av humusämnen, grumling och igenslamning av bottenvegetation och grunda bottnar.
- Utsättning av främmande arter eller fiskstammar kan ändra konkurrensförhållanden, sprida smitta och/ eller orsaka genetisk kontaminering.
- Kalkning av omgivande våtmarker förändrar de fysiska och kemiska förutsättningarna för strandmiljöernas naturligt förekommande arter. Kalkning av naturligt sura (icke antropogent försurade) tillflöden och sjöar påverkar förutsättningarna för de arter som är anpassade till naturligt sura förhållanden.
- Vägar/järnvägar och skogsbilvägar - anläggning, underhåll och trafik kan orsaka grumling och utsläpp av miljöfarliga ämnen i diken och vattendrag. Broar, trummor eller passager över till- eller utflöde kan orsaka vandringshinder.
- Försurning. Oligotrofa, mineralfattiga klarvattensjöar kan ha låg buffringskapacitet mot försurande ämnen vilket ökar riskerna för onaturlig sänkning av sjöns pH.

Dystrofa sjöar och småvatten (3160)

- Kvävenedfall och sur nederbörd.
- Skogsbruk i tillrinningsområdet, inklusive avverkning, markavvattning och skyddsdikning kan orsaka ökad belastning av humusämnen, grumling och igenslamning av bottenvegetation och grunda bottnar inom området.
- Utsättning av främmande arter, eller fiskstammar.

Öppna, svagt välvda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn (7140)

- Tillkommande och existerande ingrepp i form av dikning och andra markavvattnande åtgärder liksom dämning kan påverka habitatets hydrologi och hydrokemi på ett negativt sätt, vilket i sin tur kan ge konsekvenser på vegetation och torvbildning samt torvnedbrytning.
- Markavvattningsföretag och dämning i närliggande våtmarks- eller fastmarksmiljöer kan ge en negativ påverkan på habitatet.
- Genom att anlägga skogsbilvägar över eller i närheten av habitatet kan hydrologin och/eller hydrokemin i området förstöras.
- Ökad våtdeposition av kväve gör att habitatets vegetationssammansättning förändras med resultat att antalet vitmossor minskar, och andelen gräs, buskar och träd ökar.
- Igenväxning av habitatet p.g.a. markavvattning och kvävedeposition kan innebära att proportionerna mellan olika arter i botten- och fältskikt allvarligt förändras och på sikt kan habitatet övergå till trädklädd myr 91D0.
- Samhällsbyggande med nya kommunikationsleder, anläggningar etc, kan förstöra eller skada habitatet.

***Västlig taiga (9010)**

- Olika former av produktionsinriktat skogsbruk, i eller i anslutning till objekt; hotar naturtypen och leder till brist på gamla träd, död ved etc.
- Transporter inom området.
- Markberedning, dikning och plantering.
- Skogsbilvägar i anslutning till objektet kan medföra att hydrologin i förändras.
- Brist på bränder ger minskad mängd nybränd ved och mark, som är ett hot för många brandberoende arter, samt kan ge en tillväxt av humuslagret med efterföljande vegetationsförändringar.
- Kvävenedfall kan skapa eutrofiering, med negativa effekter på lavar m.m.
- Viltbete hindrar lövföryngringen.
- Samhällsbyggande med nya kommunikationsleder, anläggningar etc, kan förstöra eller skada habitatet.

***Skogsbevuxen myr (91D0)**

- Alla former av produktiosskogsbruk i eller i anslutning till ett objekt. Exempel på skogsbruksåtgärder är avverkningar, markberedning, dikning, dikesrensning, vägbyggen och annat som kan förändra hydrologin och hydrokemin negativt vilket leder till konsekvenser för vegetation samt torvbildning och torvnedbrytning.
- I de fall naturtypen utgörs av glest bevuxen myr utgör även ovan nämnda skogsbruksåtgärder i anslutning till objektet ett hot mot naturtypens gynnsamma bevarandestatus.
- Ingrepp i kringliggande vattenytans hydrologi, eller förändrad vattenregim i ett vattendrag.
- Ökad våtdeposition av kväve, vilket kan förändra näringsstatusen och artsammansättningen i fältskiktet med minskat antal vitmossor och ökad andel gräs, buskar och träd.
- Kalkning, gödsling och/eller spridning av aska i objektet ger förändringar på vegetationens artsammansättning.

- Samhällsbyggande med nya kommunikationsleder, anläggningar etc, kan förstöra eller skada habitatet.

Bevarandeåtgärder med tidsplan

Gällande regler:

Enligt 7 kap 28§ miljöbalken (MB) krävs tillstånd för att bedriva verksamheter eller vidta åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön eller störa utpekade arter i ett Natura 2000-område som har förtecknats enligt 7 kap 27§ MB. Tillstånd krävs inte för verksamheter och åtgärder som direkt hänger samman med eller är nödvändig för skötsel och för förvaltning av området.

Området är skyddat som naturreservat enligt 7 kap 4 § MB. I reservatsbeslutet och skötselplanen för reservatet återfinns vilka inskränkningar i markanvändningen som krävs och vilka skötselåtgärder som ska genomföras i reservatet.

Strandskydd gäller enligt 7 kap 13-18 §§ MB. Strandskydd gäller upp till 100 meter på båda sidor av strandlinjen. Inom strandskyddat område är viss typ av exploatering förbjuden, t ex uppförande av ny byggnad. Undantag från förbudet gäller t ex byggnader som behövs för de areella näringarna.

Tabell 3. Förslag till bevarandeåtgärder för Stora Envättern.

Område	Åtgärd	Tidsplan
Oligotrofa mineralfattiga sjöar i slättområden (3110)	Inga åtgärder.	
Dystrofa sjöar och småvatten (3160)	Inga åtgärder.	
Öppna, svagt välda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn (7140)	Inga åtgärder.	
*Västlig taiga (9010)	Inga åtgärder. Förutsättningarna för att genomföra naturvårdsbränning bör utredas närmare.	Senast 2007
*Skogsbevuxen myr (91D0)	Inga åtgärder.	

Bevarandestatus i dag

Tabell 4. Bevarandestatus hos ingående naturtyper och arter

Naturtyp/art	Bevarandestatus
Oligotrofa mineralfattiga sjöar i slättområden (3110)	Gynnsam.
Dystrofa sjöar och småvatten (3160)	Gynnsam.
Öppna, svagt välda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn (7140)	Gynnsam.
*Västlig taiga (9010)	Gynnsam.
*Skogsbevuxen myr (91D0)	Gynnsam.

Uppföljning av bevarandemål

Tabell 5. För närvarande pågår en basinventering av samtliga Natura 2000-områden. I väntan på dess resultat ges här förslag på metoder som föreslagits i Naturvårdsverkets uppföljningsrapport (jan 2005).

Naturtyp/art	Att följa upp	Tidsplan
Samtliga naturtyper inom området	Fjärranalys för kontroll av bibehållen areal.	Vart 6:e år
Oligotrofa mineralfattiga sjöar i slättområden (3110)	Fortsatt miljöövervakning enligt PMK.	Löpande.
Dystrofa sjöar och småvatten (3160)	Riksinventeringen av skog (RIS) där areal, typiska arter följs.	Riksinventeringen av skog (RIS) där areal, typiska arter följs.
Öppna, svagt välda mossar, fattiga och intermediära kärr och gungflyn (7140)	Riksinventeringen av skog (RIS) där areal, typiska arter följs.	Riksinventeringen av skog (RIS) där areal, typiska arter följs.
*Västlig taiga (9010)	Riksinventeringen av skog (RIS) där areal, typiska arter följs.	Riksinventeringen av skog (RIS) där areal, typiska arter följs.
*Skogsbevuxen myr (91D0)	Riksinventeringen av skog (RIS) där areal, typiska arter följs.	Riksinventeringen av skog (RIS) där areal, typiska arter följs.

Inventeringar i området och andra referenser

Länsstyrelsen i Stockholms län, 1983. *Naturvårdsprogram för Stockholms län.*

Länsstyrelsen i Stockholms län, 1995. *Våtmarksinventering i Stockholms län.* Objekt 10H 1H 02.

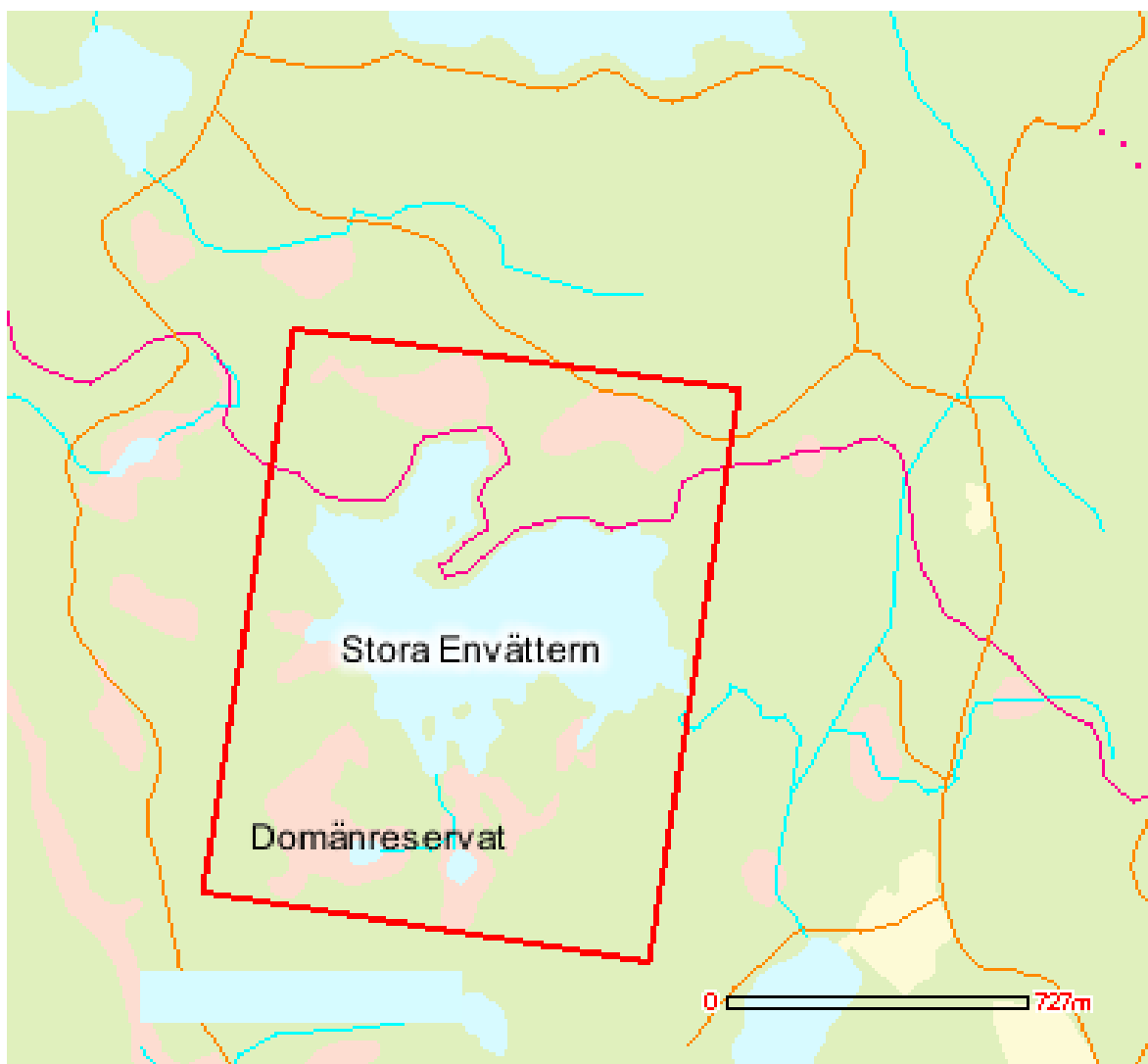
Länsstyrelsen i Stockholms län, 1996. *Skötselplan för naturreservatet Stora Envättern.*

Naturvårdsverket. 1994. *Myrskyddsplan för Sverige.*

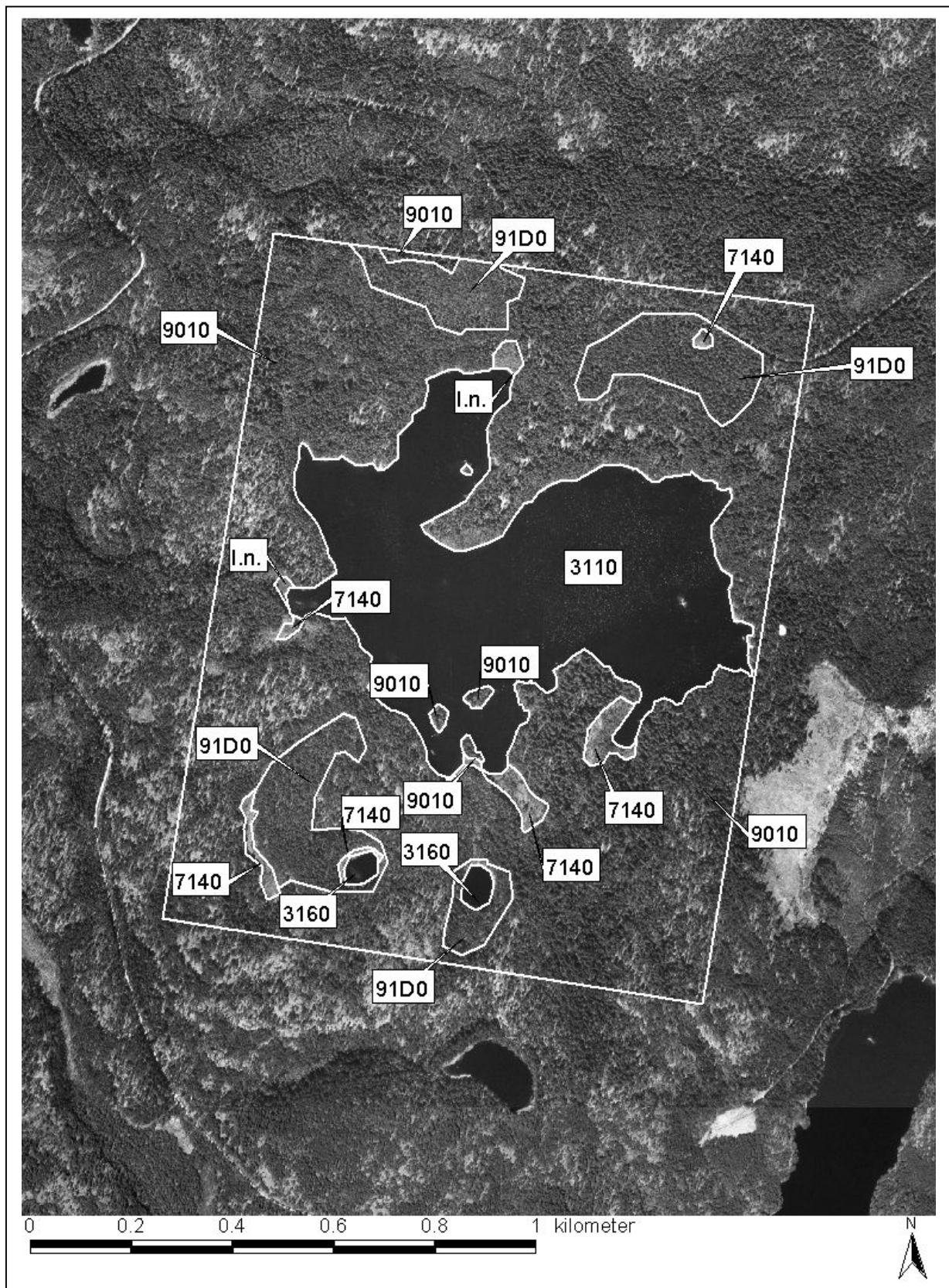
Sörmlandsfloran: *Botaniska utflyktsmål.*

Kartor: Stora Envättern Natura 2000-område

Ref: ©Lantmäteriet, 2005. Ur Geografiska Sverigedata, 106-2004/188-AB

1. Digital karta över **Stora Envättern**. Natura 2000-området avgränsas med röd linje på kartan.

2. Digital flygbild över Stora Envätern. Natura 2000-området och dess naturtyper avgränsas med vit linje på kartan.

I.n. = Ingen naturtyp.